

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte –Timofti Vladimir,

Judecători –Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor, de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Cojocar Victor, de către avocatul Dobrioglo Ruslan în numele inculpatului Dimov Valeri, de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Mocan Veaceslav, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Tcacenco Fiodor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx r-nul xxxxx s. xxxxx, str. xxxxx;

Mocan Veaceslav Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx r-nul xxxxx s. xxxxx, str. xxxxx;

Dimov Valeri Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx r-nul xxxxx s. xxxxx, str. xxxxx;

Cojocar Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx r-nul xxxxx s. xxxxx, str. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 25.06.2016 – până la 27.12.2016

instanța de apel:

de la 14.02.2017 – până la 13.10.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 15.10.2018 – până la 25.06.2019

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 decembrie 2016 au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Tcacenco Fiodor Xxxxx, în baza:

- art. 46, 186 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare;
- art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare;
- art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Tcacenco Fiodor – 21 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Mocan Veaceslav Xxxxx, în baza:

- art. 46, 186 alin. (5) Cod penal, la 11 ani închisoare;
- art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare;
- art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Mocan Veaceslav – 21 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Dimov Valeri Xxxxx, în baza:

- art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare;
- art. 46, 186 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i-a fost numită pedeapsă definitivă lui Dimov Valeri – 16 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cojocar Victor Xxxxx, în baza art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Popodia Ivan, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă în procedura recursului ordinar.

Acțiunea civilă înaintată de către CSV "Franclin" SRL către inculpații Tcacenco Fiodor, Popodia Ivan, Mocan Veaceslav, Dimov Valeri, Cojocar Victor privind încasarea prejudiciului patrimonial cauzat prin infracțiune în mărime de 532.374 lei a fost admisă parțial.

A fost încasat în mod solidar de la Tcacenco Fiodor, Popodia Ivan și Mocan Veaceslav în beneficiul CSV "Franclin" SRL prejudiciului patrimonial cauzat prin infracțiune în mărime de 532.374 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, acționând în interesul grupului criminal organizat, compus din cetățeni ai Republicii Moldova, Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, grup stabil și statornic, cu un înalt grad de coordonare între ei, cu caracter retras și nivel de izolare de societate, cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină, având un plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni concrete, cu intenția de a săvârși mai multe infracțiuni, grup format cu scopul de a sustrage mijloace financiare din schimburile valutare din raza municipiului Chișinău au comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal în următoarele circumstanțe: la data de 05 ianuarie 2016, în jurul orei 00:57, acționând de comun acord și împreună Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cunoscând cu certitudine că potrivit reglementărilor legislative în schimburile valutare din Republica Moldova în mod obligatoriu sunt păstrate mijloace financiare, echivalentul căruia este mai mare de 400.000 lei, repartizând în prealabil rolurile între ei, s-au deplasat la centrul

comercial „MoldMart”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova nr. 9, unde, cu ajutorul rângilor metalice au forțat și, respectiv, au deteriorat ușa de la intrare după care au pătruns în centrul comercial indicat, și continuând acțiunile sale infracționale, au forțat și respectiv au deteriorat ușa de la intrare în schimbul valutar gestionat de C.S.V. „FRANKLIN” SRL de unde au sustras un safeu metalic la prețul de 5.000 lei, în care se aflau rapoarte de la aparatul de casă, card bancar eliberat de BC „Mobiasbanca” S.A. pe numele lui Pacalo Valentin, card bancar eliberat de BC „Victoriabank” S.A. pe numele Pacalo Valentin, card bancar eliberat de BC „Banca de economii” S.A. pe numele Pacalo Mihaela, monedă comemorativă 100 lei (argint)-”15 ani de la înființare BNM” la preț de 508 lei, două lămpi Philips Osram, elasticuri pentru bani în două pachete de diferite culori, rulou de peliculă transparentă și mijloace bănești după cum urmează: 1.395 dolari SUA, care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016 constituia echivalentul a 27.499,21 lei; 4.200 euro care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 90.348,30 lei; 441.650 ruble rusești care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016 constituia echivalentul a 119.024,67 lei; 3.200 hrivne ucrainene care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 2.623,04 lei; 1.935 lire sterline care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 56.332,88 lei; 2.060 franci elvețieni care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 40.671,19 lei; 1.675 dolari canadieni care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 23.731,40 lei; 13.700 coroane cehe care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 10.905,20 lei; 480 shekel israelieni care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 2.418,81 lei; 630 zloți polonezi care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 3.155,22 lei; 360 lire turcești care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 05.01.2016, constituia echivalentul a 2.407,50 lei și 147.749 lei moldovenești, după care cu bunurile sustrate, în valoare totală de 532.374,42 lei, s-au deplasat într-o direcție necunoscută.

În rezultatul acțiunilor infracționale ale grupului criminal organizat compus din Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, C.S.V. „FRANKLIN” SRL i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime totală de 532.374,42 lei, care conform art. 126 alin. (1¹) Cod penal constituie proporții deosebit de mari.

De asemenea, acționând în interesul grupului criminal organizat, compus din cetățeni ai Republicii Moldova, Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Cojocar Victor, Dimov Valeri, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, grup stabil și statornic, cu un înalt grad de coordonare între ei, cu caracter retras și nivel de izolare de societate, cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină, având un plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni

concrete, cu intenția de a săvârși mai multe infracțiuni, grup format cu scopul de a sustrage mijloace financiare din schimburile valutare din raza municipiului Chișinău au comis tentativa la infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal în următoarele circumstanțe: la data de 01 februarie 2016, în jurul orei 02:50, acționând de comun acord și împreună, Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Cojocar Victor, Dimov Valeri, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, cunoscând cu certitudine că potrivit reglementărilor legislative în schimburile valutare din Republica Moldova în mod obligatoriu sunt păstrate mijloace financiare echivalentul căruia este mai mare de 400.000 lei, repartizând în prealabil rolurile între ei, s-au deplasat la magazinul „Linella”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova nr. 10/1, unde, cu ajutorul răngilor metalice au forțat și, respectiv, au deteriorat ușa de la intrare după care au pătruns în magazinul „Linella”, unde, continuând acțiunile sale infracționale, au forțat și respectiv au deteriorat ușa de la intrare în schimbul valutar gestionat de C.S.V. „F.X.-SCFIIMB” SRL, unde au întreprins acțiuni în scopul sustragerii safeului metalic, în care se păstrau 293.474 lei; 7.359 dolari SUA care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 01.02.2016, constituia echivalentul a 150.972,82 lei; 9.825 euro care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 01.02.2016, constituia echivalentul a 220.077,05 lei; 63.600 ruble rusești care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 01.02.2016, constituia echivalentul a 17.127,48 lei; 1.480 lei românești care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 01.02.2016, constituia echivalentul a 7.309,72 lei; 27.483 hrivne ucrainene care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 01.02.2016, constituia echivalentul a 22.024,87 lei; 715 lire sterline care conform ratelor oficiale de schimb al BNM pentru data de 01.02.2016, constituia echivalentul a 20.989,8 lei, suma totală a mijloacelor financiare păstrate în safeul schimbului valutar gestionat de C.S.V. „F.X.-SCHIMB” SRL, fiind echivalentul a 731.975,74 lei.

Acțiunile grupului criminal organizat constituit din cetățeni ai Republicii Moldova, Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Cojocar Victor, Dimov Valeri, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, îndreptate spre sustragerea mijloacelor financiare în proporții deosebit de mari, nu și-au produs efectul din motive independente de voința acestora și anume din cauză că membrii grupului criminal nu au reușit să demonteze safeul schimbului valutar „F.X.-SCHIMB” SRL, însă în același timp Tcacenco Fiodor a sustras din schimbul valutar „F.X.-SCHIMB” SRL un ceas de model CURREN Quartz, cu valoarea de 2.000 lei, ce aparține lui Chiron Vitalie.

La fel, acționând în interesul grupului criminal organizat, compus din cetățeni a Republicii Moldova, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Dimov Valeri, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, grup stabil și statornic, cu un înalt grad de coordonare între ei, cu caracter retras și nivel de izolare de societate, cu regulile sale de comunicare, de subordonare, disciplină, având un plan bine determinat de activitate infracțională, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, a unor acte și operațiuni concrete, cu intenția de a săvârși mai multe

infracțiuni, grup format cu scopul de a sustrage mijloace financiare din schimburile valutare din raza municipiului Chișinău au organizat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal în următoarele circumstanțe: într-o perioadă nedeterminată de timp dar până la data de 10.02.2016, în jurul orei 02:20, Tcacenco Fiodor, urmărind scopul organizării și dirijării săvârșirii furtului în proporții deosebit de mari, prin intermediul telefonului mobil cu cartela SIM nr. xxxxx a comunicat cu Popodia Ivan, care se folosea de telefonul mobil cu numărul SIM xxxxx și în cadrul convorbirii telefonice i-a dat indicații ultimului referitor la modul de a acționa, precum și măsurile de precauție ce urmează a fi întreprinse pentru a nu fi identificați și respectiv reținuți.

Astfel, la data de 10 februarie 2016, în jurul orei 02:20, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Dimov Valeri, precum și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, la indicația lui Tcacenco Fiodor și în baza sfaturilor, și indicațiilor ultimului, s-au deplasat la lombardul administrat de SC „Cârtire Prim” SRL, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscovei nr. 8/2 unde, cu ajutorul răngilor metalice au forțat și, respectiv, au deteriorat ușa de la intrare în lombard după care, au sustras un safeu metalic la prețul de 3.500 lei, în care se aflau 17.223 lei și 81 articole din metale prețioase în valoare totală de 180.170,6 lei, după care cu bunurile sustrase, în valoare totală de 200.893,6 lei, s-au deplasat într-o direcție necunoscută fiind reținuți de către colaboratorii de poliție în mun. Chișinău, str. Albișoara 8.

În rezultatul acțiunilor infracționale ale lui Tcacenco Fiodor de organizare, dirijare și dare de indicații membrilor grupului criminal organizat compus din Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Dimov Valeri și altor persoane neidentificate de organul de urmărire penală, SC „Cârtire Prim” SRL i-au fost cauzat prejudiciu material în mărime totală de 200.893,6 lei, care conform art. 126 Cod penal constituie proporții mari.

Acțiunile lui Tcacenco F. și Mocan V., au fost calificate de drept în baza art. art. 46, 186 alin. (5) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari; în baza art. art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal – tentativa de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari; precum și în baza art. art. 46, 186 alin. (4) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de un grup criminal organizat, în proporții mari.

Acțiunile lui Dimov V., au fost calificate de drept în baza art. art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal – tentativa de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari; precum și în baza art. art. 46, 186 alin. (4) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de un grup criminal organizat, în proporții mari.

Acțiunile lui Cojocar V., au fost calificate de drept în baza art. art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal – tentativa de furt, adică tentativa de sustragere pe ascuns a bunurilor

altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Cojocar Victor, la data de 05.01.2017, care a solicitat casarea acesteia în partea condamnării ultimului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cojocar V. să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- nici o probă din cele puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului Cojocar Victor, în baza art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal nu dovedește faptul participării acestuia la acțiunile incriminate, iar totalitatea de probe examinate și cercetate în ședința de judecată în primă instanță nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pe episodul din 01 februarie 2016;

- în ședința de judecată la insistența părții apărării au fost cercetate procesul-verbal de ridicare din 01.02.2016 (v. 1, f.d. 134); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 02.02.2016 (v. 1 f.d. 135); precum și au fost vizionate înregistrările video de la locul faptei - magazinul „Linella”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Moscova nr. 10/1. În urma cercetării acestor probe se constată cu certitudine că, fapta a fost comisă de 3 persoane și nu de 5, precum este indicat în actul de învinuire. Faptul dat se mai confirmă și prin declarațiile martorului Loghin Radu, care a fost martorul ocular a evenimentelor ce au avut loc în noaptea zilei de 01.02.2016;

- ținând cont de datele obiective stabilite prin probele sus menționate, instanța de judecată urma să stabilească care a fost concret rolul fiecărui presupus coparticipant în comiterea infracțiunii. Însă, reieșind din actul de învinuire nu este clar care a fost rolul inculpatului Cojocar Victor în comiterea infracțiunii, prin ce acțiuni ultimul a contribuit la comiterea infracțiunii la data de 01.02.2016, adică care este latura obiectivă a acțiunilor presupus comise de către ultimul;

- învinuirea înaintată inculpatului Cojocar Victor este una generală, abstractă și neclară, ceea ce în mod direct a încălcat dreptul acestuia la apărare. Faptul participării inculpatului Cojocar Victor în epizodul din 01.02.2016 nu este confirmat prin careva date obiective sau probe cercetate în ședința de judecată. Din contra, probele cercetate în ședința de judecată dovedesc nevinovăția inculpatului Cojocar Victor. Astfel, conform procesului-verbal de percheziție din 10.02.2016 a autoturismului de model SANG YONG, n.î. XXXXX (v. 2, f.d. 176-178); procesului-verbal de examinare a obiectelor din 10.02.2016. (v. 2, f.d. 181-182); procesului-verbal de percheziție a domiciliului din 10.02.2016 (v. 2, f.d. 188-190), procesului-verbal de examinare a obiectelor din 19.02.2016 (v. 2, f.d. 193-196) se constată cu certitudine că nici la domiciliu și nici în autoturismul inculpatului Cojocar Victor nu au fost găsite careva obiecte ce îl leagă cu fapta comisă la data de 01.02.2016;

- fiind interogat în ședința de judecată, inculpatul Cojocar Victor a negat faptul că a participat în comiterea tentativei de furt la data de 01.02.2016, explicând că pe ceilalți inculpați îi cunoaște în legătura cu faptul că sunt consăteni. Recunoaște că, a transmis telefonul cu care s-a folosit soția Cojocar Iulia, inculpatului Popadia Ivan.

Anume din cauza telefonului mobil, ce se presupune că a fost la locul infracțiunii la 01.02.2016 au și apărut suspiciuni, precum că Cojocar Victor poate fi implicat în comiterea infracțiunii.

3.2 Avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor, la data de 05.01.2017, care a solicitat casarea acesteia în privința condamnării ultimului, achitarea lui Tcacenco F., deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunilor imputate lui.

În motivarea apelului a invocat că:

- prima instanță nu a cercetat probele apărării, a interpretat unilateral și a dat o apreciere selectivă probelor acuzării, a interpretat eronat legea penală și a adoptat o sentință de condamnare pentru o infracțiune care nu a fost comisă, aplicând totodată o pedeapsă prea aspră;

- prima instanță nu a stabilit care era rolul și acțiunile inculpatului Tcacenco Fiodor ca organizator al grupului criminal organizat, iar în lipsa identificării lui pe episodul din 05 ianuarie 2016 i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, aproape de maximul sancțiunii normei penale incriminate pe acel episod;

- pe episodul din 05 ianuarie 2016, prima instanță nu a dat o apreciere corectă declarațiilor martorului Pacalo Valentin, Grecu E., a inculpaților, precum și procesului verbal de cercetare la fața locului din 05 ianuarie 2016. Actul de primire - predare a fost întocmit în februarie 2016, iar la materialele dosarului lipsește raportul privind operațiunile efectuate la punctul de schimb pentru ziua respectivă, prin care s-ar fi putut confirma existența mijloacelor financiare;

- pe episodul din 01 februarie 2016, conform înregistrărilor video, la comiterea infracțiunii respective, au participat trei persoane care potrivit staturii nu corespunde cu cea a inculpatului Tcacenco Fiodor, iar imaginea video nu confirmă faptul că inculpații au comis acte de sustragere, aceștia au întreprins acțiuni doar de distrugere a bunurilor. La fel, lipsa actului de inventariere a mijloacelor financiare înregistrate în contabilitatea societății, duce la imposibilitatea stabilirii mărimii prejudiciului cauzat prin infracțiune;

- pe episodul din 10 februarie 2016, inculpatul Tcacenco Fiodor nu s-a aflat la locul comiterii infracțiunii, nu a participat și nici nu a dat careva indicații, fapte confirmate prin declarațiile martorului Tcacenco Ana, discuției telefonice dintre inculpații Tcacenco F. și Cojocar V.;

- nu i-a fost acordat suficient timp pentru a face cunostință cu noua ordonanță de punere sub învinuire, iar procesul verbal cu privire la efectuarea percheziției s-a întocmit cu încălcarea prevederilor art. 127 alin. (4), (6) și art. 131 alin. (2) Cod de procedură penală, astfel, proba respectivă urmează a fi exclusă;

- prin rechizitoriu, inculpatului i-a fost incriminat comiterea unei infracțiuni prelungite, ulterior, în timpul dezbaterilor judiciare, procurorul și-a modificat poziția, respectiv prin aceste acțiuni a fost încălcat principiul asigurării dreptului la apărare, procesul penal fiind derulat cu încălcarea prevederilor art. 17, 281 Cod de procedură penală, 23, 26 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 alin. (3) lit. a) CEDO;

- la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile legii, astfel,

pedeapsa aplicată inculpatului Tcacenco Fiodor fiind prea aspră.

3.3 Avocatul Kebeș Alexei în numele inculpatului Dimov Valeri, la data de 11.01.2017, care a solicitat casarea acesteia în privința condamnării ultimului, achitarea acestuia, deoarece în acțiunile lui Dimov V. lipsesc elementele infracțiunilor imputate lui.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- inculpatul Dimov V. nu a săvârșit infracțiunile imputate, iar vinovăția acestuia nu este dovedită conform legii;

- declarațiile inculpaților și martorilor Chiron V., reprezentantului părții vătămate SRL „Cârtire Prim”, Cârtire V., precum și alte probe puse la baza condamnării nu au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

3.4 Avocatul Rotaru Tamara în numele inculpatului Mocan Veaceslav, la data de 10.01.2017, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili ultimului o pedeapsă mai blândă pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 46, 186 alin. (4) Cod penal și achitarea lui pe celelalte episoade privind învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 46, 186 alin. (5) și art. art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- inculpatul Mocan V., nu a săvârșit infracțiunile imputate pe episoadele din 05 ianuarie 2016 și 01 februarie 2016, iar vinovăția acestuia, pe episoadele menționate, nu sunt dovedite conform legii;

- declarațiile inculpaților și martorilor, precum și alte probe puse la baza condamnării, nu au fost administrate, cercetate și apreciate corect;

- prima instanță pe episodul din 10 februarie 2016 a aplicat inculpatului Mocan V., o pedeapsă prea severă în pofida faptului că acesta s-a căit sincer de cele comise și are la întreținere un copil minor.

3.5 Avocatul Dobrioglo Ruslan în numele inculpatului Dimov Valeri, la data de 13.01.2017, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Dimov V. să fie achitat, deoarece în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului declarat a invocat că, potrivit declarațiilor inculpatului Dimov V., acesta nu recunoaște vinovăția în săvârșirea faptelor incriminate, iar prima instanță urma să aprecieze sub toate aspectele motivul pornirii cauzei, modul efectuării urmăririi penale, tergiversarea neîntemeiată a cauzei, subiectivitatea organului de urmărire penală, motiv pentru care sentința atacată urmează a fi casată.

3.6 Inculpatul Cojocar Victor, la data de 15.02.2017, care a solicitat casarea acesteia, în partea condamnării lui, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, potrivit căreia acesta să fie achitat din motivul că faptele nu au fost săvârșite de el.

În apelul declarat a invocat că:

- nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția lui nu este dovedită conform legii;

- declarațiile inculpaților și martorilor, precum și alte probe puse la baza

condamnării, nu au fost administrate, cercetate și apreciate corect, iar sentința se bazează doar pe susținerile procurorului;

- prima instanță incorect a stabilit inexistența circumstanțelor atenuante.

3.7 Inculpatul Mocan Veaceslav, la data de 16.02.2017, care a solicitat casarea acesteia, în partea pedepsei aplicate lui, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia să-i fie numită o pedeapsă mai blândă.

3.8 Inculpatul Dimov Valeri, la data de 24.02.2017, care a solicitat casarea acesteia, în partea condamnării lui, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, potrivit căreia să fie achitat.

În susținerea cererii de apel, inculpatul a invocat că, nu recunoaște faptele incriminate, iar sentința atacată este nefondată și neîntemeiată.

3.9 Inculpatul Tcacenco Fiodor, la data de 19.09.2017, care a solicitat casarea acesteia, în partea condamnării lui, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia să fie achitat.

În susținerea apelului a invocat că:

- obiectele depistate în cadrul efectuării percheziției la domiciliul său din satul Cioc Maidan, str. Dimov nu-i aparțin, iar efectuarea respectivei acțiuni s-a desfășurat în lipsa martorilor. Bunurile respective au fost găsite de către colaboratorii de poliție, care au avut un interes personal în respectiva cauză. Astfel, cardurile bancare, ceasul și alte obiecte i-au fost puse intenționat. În perioada de timp dintre 01 februarie 2016 și 05 februarie 2016 se afla la părinții săi, fapt ce nu a fost luat în considerare de către prima instanță;

- pe episodul furtului de la SRL „Cârtire Prim” nu au fost prezentate careva probe concludente și pertinente în susținerea învinuirii, partea acuzării și instanța de judecată bazându-se doar pe stenograma convorbirilor telefonice dintre el și inculpatul Popodia I. Nu a dat careva indicații altor inculpați.

3.10 De asemenea, apel a declarat și avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului Popodia Ivan.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2017, au fost admise apelurile declarate, casată sentința în partea stabilirii pedepsei lui Cojocar Victor și stabilirii pedepsei definitive lui Tcacenco Fiodor, Popodia Ivan, Mocan Veaceslav și Dimov Valeri, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Cojocar Victor în baza art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, au fost stabilite pedepse definitive, prin cumularea parțială a pedepselor numite:

- lui Tcacenco Fiodor, Popodia Ivan și Mocan Veaceslav, sub formă de închisoare pe un termen a câte 18 ani, fiecare, cu executarea pedepselor în penitenciar de tip semiînchis;

- lui Dimov Valeri, sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind părțile, examinând materialele dosarului penal, declarațiile inculpaților, părților vătămate și a martorilor date la urmărirea penală, în prima instanță, iar a inculpaților și a părții vătămate date și în instanța de apel, care au confirmat declarațiile lor date în cadrul urmăririi penale și instanța de fond, a conchis că, în afară de recunoașterea parțială a vinei de către inculpații Mocan V. și Popodia I., vina la toți 5 inculpați se mai dovedește integral prin următoarea sistemă de probe utile, concludente și veridice, și care coroborează între ele, cum ar fi pe episodul din data de 05 ianuarie 2016 privind sustragerea bunurilor de către inculpații Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan din schimbul valutar gestionat de C.S.V. „FRANKLIN” SRL: declarațiile părții vătămate CSV „Franklin” SRL, Pacalo Valentin (v. 6, f.d. 141); martorilor Stepan Victor (v. 6, f.d. 142); Grecu Elizaveta (v. 6, f.d. 144); denunțul cetățeanului Baltag Sergiu din 05 ianuarie 2016 (v. 1, f.d. 62); demersul administrației CSV „Franklin” SRL (v. 1, f.d. 63); procesul - verbal privind rezultatele inventarierii din 05 ianuarie 2016 (v. 1, f.d. 64); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 05 ianuarie 2016 și planșa fotografică (v. 1, f.d. 66-72); ordonanța de ridicare din 14 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 14.03.2016 (v. 1, f.d. 88 - 89); procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 15 martie 2016, prin care martorul Popov Serghei a recunoscut inculpatul Popodia Ivan, ca fiind persoana de la care a procurat telefonul mobil de model Alcatel (v. 1, f.d. 91-92); ordonanța de ridicare din 05 ianuarie 2016 și procesul - verbal de ridicare din 05 ianuarie 2016 (v. 1, f.d. 94- 95); CD-ul cu înregistrare video (v. 1, f.d. 96); procesul - verbal de examinare a obiectelor din 06 iunie 2016 (v. 1, f.d. 97-98); ordonanță privind recunoașterea documentelor în calitate de mijloc materiale de probă (v. I, f.d. 99); procesul - verbal de verificare a declarațiilor lui Tcacenco Fiodor la locul infracțiunii din 11 februarie 2016, potrivit căruia Tcacenco Fiodor a descris minuțios modul de comitere a infracțiunii de furt din 05 ianuarie 2016 (v. 4, f.d. 31-33); procesul - verbal de verificare a declarațiilor lui Popodia Ivan la locul infracțiunii din 22 aprilie 2016 și planșa fotografică, potrivit căruia Popodia Ivan a descris minuțios modul de comitere a infracțiunii de furt din 05 ianuarie 2016 (v. 5, f.d. 84-92); procesul - verbal de examinare a obiectelor din 05 mai 2016, conform căruia au fost examinate un safeu de culoare sură și o lentă cu cifre „Bon fiscal”, o lampă de model „Osram” deteriorată (v. 4, f.d. 34); CD-ul cu înregistrarea reconstituirii cu Tcacenco Fiodor pe episodul din 05 ianuarie 2016 (v. 4, f.d. 37), care a arătat la locul faptei cum a comis infracțiunea.

Pe episodul din data de 01 februarie 2016 privind tentativa de sustragere a bunurilor de către inculpații Tcacenco Fiodor, Mocan Veaceslav, Popodia Ivan, Cojocar Victor și Dimov Valeri din C.S.V. „F.X. Schimb” SRL, vina ultimilor se confirmă prin: denunțul lui Chiron Vitalie din 01 februarie 2016 (v. 1, f.d. 107); declarațiile martorilor Chiron V. (v. 6, f.d. 143); Loghin R. (v. 6, f.d. 145); Cuzmenco N. (v. 7, f.d. 159); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2016 și planșa fotografică (v. 1, f.d. 109-123); actul de primire-predare revizie la C.S.V. „F.X. Schimb” SRL (v. 1, f.d. 124); ordonanța de ridicare din 01 februarie 2016 și proces-

verbal de ridicare din 01 februarie 2016 (v. 1, f.d. 133-134); procesul - verbal de examinare a înregistrărilor video din 02 februarie 2016 și planșa fotografică (v. 1, f.d. 135-137); ordonanța de recunoaștere ca mijloc material de probă din 02 februarie 2016 (v. 1, f.d. 138); ordonanța de ridicare din 09 februarie 2016 și procesul - verbal de ridicare din 09 februarie 2016 (v. 1, f.d. 139-140); raportul de expertiză nr. 720 din 23.02.2016 conform concluziilor căruia, rezultă că: „ ... luând în considerație forma și configurația desenelor reflectate pe foile adezive numerotate nr. 1 și nr. 3, putem conchide că acestea au fost create de diferite perechi de încălțăminte.” (v. 1, f.d. 144-150); ordonanță privind ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice din 04 februarie 2016 (v. 1, f.d. 156); CD-ul cu înregistrare video (v. 1, f.d. 162); procesul - verbal de examinare a obiectelor din 06 iunie 2016 (v. 1, f.d. 163-164); răspunsul directorului STI a MAI nr. 8/844 din 08.02.2016 și informația anexată la acest răspuns din care rezultă deplasarea mijlocului de transport cu numerele de înmatriculare T281KK, fixată de camerele de supraveghere a traficului rutier la data de 01 februarie 2016, între orele 01:00 - 03:20 (v. 1, f.d. 166-167); procesul - verbal de examinare a obiectelor din 09 iunie 2016 (v. 1, f.d. 168-169).

Pe episodul din data de 10 februarie 2016 privind sustragerea bunurilor de către inculpații Mocan Veaceslav, Popodia Ivan și Dimov Valeri din lombardul gestionat de SRL „Cârtire Prim”, vina ultimilor se confirmă prin: declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Cârtire Prim” – Cârtire Victor (v. 6, f.d. 140); martorului Tcacenco Anna (v. 7, f.d. 145); ordonanță de pornire a urmăririi penale din 10 februarie 2016 (V. I, f. d. 170); denunțul lui Cârtire Victor din 10 februarie 2016 (V. 1, f.d. 173); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 10 februarie 2016 și planșa fotografică (V. 1, f.d. 175-190); procesul - verbal de examinare a obiectelor din 10 martie 2016 și foto-tabel (V. 2, f.d. 83-87); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate de la Mocan Veaceslav la 10 februarie 2016 (V. 2, f.d. 106-108); procesul - verbal de examinare a obiectului din 01 martie 2016, conform căruia a fost examinat automobilul de model Volkswagen Golf, cu nr/î CB5411BA (V. 2, f.d. 110-112); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpatului Tcacenco Fiodor (V. 2, f.d. 117-118); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Tcacenco Fiodor (V. 2, f.d. 121- 122); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpatului Dimov Valerii (V. 2, f.d. 125-126); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 și foto-tabel, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Dimov Valeri (V. 2, f.d. 129-130); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpatului Popodia Ivan (V. 2, f.d. 133-134); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 și fototabel, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Popodia Ivan (V. 2, f.d. 137-160); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la

domiciliul inculpatului Tcacenco Fiodor (V. 2, f.d. 164-165); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Tcacenco Fiodor (V. 2, f.d. 168); ordonanța de ridicare din 10 februarie 2016 și procesul - verbal de ridicare din 10 februarie 2016 (V. 2, f.d. 169-170); procesul - verbal de examinare a obiectului din 01 martie 2016 și foto-tabel, conform căruia a fost examinat automobilul de model BMW 320d, cu nr/î XXXXX (V. 2, f.d. 172-173); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpatului Cojocar Victor (V. 2, f.d. 176-178); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 și foto-tabel, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Cojocar Victor (V. 2, f.d. 181-185); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpatului Cojocar Victor (V. 2, f.d. 188-190); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 și foto-tabel, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Cojocar Victor (V. 2, f.d. 193-205); procesul - verbal de percheziție din 10 februarie 2016, conform căruia a fost efectuată percheziție la domiciliul inculpatului Mocan Veaceslav (V. 2, f.d. 207-208); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 și foto-tabel, conform căruia au fost examinate obiectele ridicate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Mocan Veaceslav (V. 2, f.d. 211-212); procesul - verbal nr. 1 din 09 februarie 2016 privind consemnarea măsurilor speciale de investigații în care au fost consemnate rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații: urmărirea vizuală cu documentarea prin intermediul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea, urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) prin alte mijloace tehnice a inculpatului Dimov Valeri (V. 3, f.d. 34-36); procesul - verbal nr. 2 din 10.02.2016 privind consemnarea măsurilor speciale de investigații în care au fost consemnate rezultatele efectuării măsurii speciale de investigații: urmărirea vizuală cu documentarea prin intermediul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea, urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) prin alte mijloace tehnice a inculpatului Dimov Valeri (V. 3, f.d. 37-40); raportul nr. 1 din 09 februarie 2016 despre rezultatele măsurilor speciale de investigații din 09 februarie 2016 (V. 3, f.d. 41-44); raportul nr. 2 din 10 februarie 2016 despre rezultatele măsurilor speciale de investigații din 10 februarie 2016 (V. 3, f.d. 45-63); DVD-R cu înregistrări video a măsurilor speciale de investigații (V. 3, f.d. 64); procesul - verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice,, conform interpelării nr. 0807/16 (V. 3, f.d. 77); procesul - verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice,, conform interpelării nr. 1630/16 (V. 3, f.d. 87); raportul și anexe (V. 3, f.d. 88-90); procesul - verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice”, conform interpelării nr. 1632/16 (V. 3, f.d. 94); trei CD-uri cu descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. „Orange” și S.A.

„Moldcell” (V. 3, f.d. 104); procesul - verbal de examinare a obiectelor din 30 mai 2016 cu anexe, prin care s-au consemnat rezultatele examinării celor trei CD-uri cu descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. „Orange” și S.A. „Moldcell” (V. 3, f.d. 105-128); procesul - verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 12 martie 2016 cu anexe (V. 3, f.d. 137-141); trei CD-uri cu interceptarea și descifrarea convorbirilor telefonice ale inculpaților (V. 3, f.d. 143); procesul - verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 21 martie 2016 (V. 3, f.d. 149); procesul - verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 12 martie 2016 cu anexe (V. 3, f.d. 154-160); raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-1732 din 14.04.2016 (V. 3, f.d. 172-194); raportul de expertiză nr. 34/12/1 -R-2088 din 26.04.2016 (V. 3, f.d. 201-206); ordonanța de ridicare din 02 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 02.03.2016 (V. 3, f.d. 213-214); ordonanța de ridicare din 02 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 02 martie 2016 (V. 3, f.d. 215-216); ordonanța de ridicare din 02 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 02 martie 2016 (V. 3, f.d. 217-218); ordonanța de ridicare din 02 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 02 martie 2016 (V. 3, f.d. 220-221); ordonanța de ridicare din 02 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 02 martie 2016 (V. 3, f.d. 222-223); ordonanța de ridicare din 02 martie 2016 și proces-verbal de ridicare din 02 martie 2016 (V. 3, f.d. 224-225); raportul de expertiză nr. 2543 din 13.05.2016, conform concluziilor expertului s-a constatat că urma de încălțăminte descrisă în raportul nr. 720 din 23 februarie 2016, a fost creată cu încălțăminte a cărei talpă este asemănătoare cu cea a perechii de încălțăminte cu înscrisul „Just Do It Airmax” ridicată de la Seiz Ștefan (încălțăminte care a fost schimbată de Seiz Ștefan cu Mocan Veaceslav, dar de facto îi aparține lui Mocan Veaceslav) (V. 3 f.d. 234-246); procesul - verbal de percheziție corporală a lui Cojocar Victor din 10 februarie 2016 (V. 4, f.d. 109); procesul - verbal de percheziție corporală a lui Dimov Valeri din 10 februarie 2016 (V. 4, f.d. 181); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 cu anexe (V. 4, f.d. 203- 204); procesul - verbal de percheziție corporală a lui Mocan Veaceslav din 10 februarie 2016 (V. 4, f.d. 247); procesul - verbal de examinare a obiectului din 19 februarie 2016 cu anexe (V. 4, f.d. 248- 249); procesul - verbal de percheziție corporală a lui Popodia Ivan din 10 februarie 2016 (V. 5, f.d. 71).

Instanța de apel analizând conținutul apelurilor menționate mai sus, a reținut că apelanții invocă motive, în principiu, similare sub aspectul naturii juridice, solicitând unanim casarea sentinței de condamnare și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

Referitor la motivele ce vizează condamnarea inculpaților, considerate de apelanți ca fiind ilegală și neîntemeiată, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu au fost constatate încălcări ce atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

În opinia instanței de apel, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în conținutul sentinței, care cuprinde elementele definatorii condamnării, prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, iar probele prezentate în ședința de judecată și

puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că nu sânt argumentate, motivele invocate în apelul avocatului Pascal V., în numele inculpatului Tcacenco F., precum că procesul - verbal cu privire la efectuarea percheziției și rechizitoriul, cât și alte acțiuni de urmărire penală au fost întreprinse cu încălcarea normelor de procedură penală.

La criticile invocate și menționate mai sus, instanța de apel a apreciat că urmărirea penală s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări ce atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, prin prisma art. 251 Cod de procedură penală, iar ordonanța de învinuire a fost întocmită în conformitate cu prevederile art. 281 Cod de procedură penală, fiind înaintată învinuitului cu respectarea prevederilor art. 282 Cod de procedură penală. Totodată, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 și trimis în judecată în corespundere cu dispozițiile art. 297 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a remarcat că, în procesul - verbal de informare despre terminarea urmăririi penale din 24 iunie 2016 avocatul Ionaș Gh., în numele învinuitului Tcacenco F., a formulat o cerere prin care a solicitat: „ ... scoaterea inculpatului Tcacenco Fiodor de sub urmărirea penală pe motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia”, iar prin ordonanța din 24 iunie 2016 a fost respinsă cererea respectivă, ca fiind neîntemeiată. (v. 5, f.d. 141, 143). Totodată, conform procesului - verbal de prezentare materialelor de urmărire penală din 24 iunie 2016 de către învinuitul Tcacenco F., fiind asistat de avocatul Ionaș Gh., nu au fost înaintate cereri sau obiecții asupra actelor procesuale.

Astfel, din lucrările cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când învinuitul Tcacenco F. a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului Ionas Gh., nu au fost invocate motive privind nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale.

De către instanța de apel a fost menționat că, potrivit art. 66 alin. (2) pct. 27) Cod de procedură penală, învinuitul Tcacenco F. a avut dreptul să atace acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală, în modul prevăzut de art. 313 Cod de procedură penală, însă, după cum rezultă din lucrările dosarului, acest drept nu a fost exercitat. Prin urmare, nu sânt fondate motivele, ce vizează activitatea organului de urmărire penală.

Instanța de apel a menționat că, în apel avocatul Pascal V., a solicitat declararea nulităților procesului - verbal cu privire la percheziție, precum se și invocă încălcarea drepturilor lui Tcacenco F., la etapa audierii acestuia în calitate de bănuit, la darea explicațiilor către inspectori, fără a fi scoase în evidență ce drepturi au fost încălcate, care acte în parte (data întocmirii actului, fila dosarului unde se regăsește actul respectiv, etc.,) precum și temeiul de drept ce atrage nulitatea actelor procedurale.

În opinia instanței de apel concluziile primei instanțe sunt motivate, argumentate

din punct de vedere al temeiniciei și legalității, care au dus la soluția de condamnare a inculpaților. Astfel, instanța de apel este solidară cu concluziile respective, sub aspectul că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului penal, iar faptele acestora întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

Solidarizându-se cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, instanța de apel a considerat că, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor administrate.

Motivele cu privire la aprecierea probelor, efectuată de instanța de judecată exprimă opinia subiectivă a apelanților, ce nu are suport legal, în sensul că nu s-a constatat temeiuri de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpaților, în vederea achitării acestora.

Susținerile că inculpații nu sunt vinovați de săvârșirea infracțiunilor imputate, în viziunea instanței de apel nu au o bază probatorie veridică, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță și relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor respective de către inculpați.

Cât privește motivele invocate în apeluri, ce vizează pedeapsa stabilită inculpaților sub aspectul asprimii, instanța de apel le-a apreciat ca fiind fondate.

Instanța de apel a considerat că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Cojocar V. și pedepselor definitive aplicate inculpaților Tcacenco F., Popodia I., Mocan V. și Dimov V., prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederile art. 7, 61, 75, 81 și 84 Cod penal, astfel, pedeapsa a fost individualizată fără a se ține cont de toate circumstanțele reale și personale, cât și de toate prevederile legale.

Analizând conținutul sentinței, în partea pedepsei aplicate inculpatului Cojocar V., instanța de apel a apreciat ca neîntemeiate considerentele indicate, pentru stabilirea pedepsei cu închisoare de 8 ani inculpatului, nu s-a ținut cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de apel a notat că în partea pedepsei aplicate inculpatului Cojocar V., sentința atacată este lovită de nulitate, motiv pentru care se impune casarea părții respective și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală în privința inculpatului Cojocar V., instanța de apel ținând cont de dispozițiile art. 7, 61, 75 și 81 Cod penal a reținut că, inculpatul Cojocar V. a săvârșit pentru prima dată o infracțiune care conform art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca gravă, anterior nu a fost condamnat, din caracteristicile prezentate la materialele cauzei, rezultă că se caracterizează pozitiv, circumstanțe agravante nu s-au constatat.

Pe această linie de considerente, instanța de apel a conchis că față de inculpat este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei prevăzute de lege cu închisoare, care va

asigura atingerea scopului prevăzut la articolul 61 alin. (2) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei stabilite inculpatului Cojocar V., nu va depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute

În atare situație, instanța de apel a considerat că, scopul pedepsei penale se va obține prin stabilirea termenului minim a pedepsei cu închisoare, prevăzut în sancțiunea art. 186 alin. (5) Cod penal.

Temei legal pentru aplicarea pedepsei mai blânde, decât cea prevăzută de lege sau pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost constatat, deoarece în cauză nu sânt stabilite circumstanțe excepționale sau alte cauze, ce justifică aplicarea prevederilor art. 79 și 90 Cod penal.

Cu privire la motivele invocate în apeluri ce vizează pedepsele definitive aplicate inculpaților Tcacenco F., Popodia I., Mocan V. și Dimov V., instanța de apel a considerat ca fiind întemeiate.

Soluționând chestiunea privind pedepsele definitive aplicate inculpaților Tcacenco F., Popodia I., Mocan V. și Dimov V., instanța de apel a menționat că, primă instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 și art. 84 alin. (1) Cod penal, astfel au fost aplicate pedepse în limite prea aspre, în raport cu faptele reținute în sarcina acestora.

Prima instanță motivat a stabilit măsurile și categoriile de pedepse aplicate inculpaților Tcacenco F., Popodia I., Mocan V. și Dimov V., pentru fiecare infracțiune aparte, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, personalitatea inculpaților și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepselor se va asigura prin aplicarea pedepselor reale cu închisoare.

La fel, în opinia instanței de apel, prima instanță corect a stabilit inculpaților Tcacenco F., Popodia I., Mocan V. și Dimov V., pedepse pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, însă a stabilit mărimi de pedepse prea severe.

Procedând în asemenea mod, prima instanță nu a aplicat complet regulile pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni, astfel încât, potrivit legii și circumstanțelor cauzei, urmând a fi corectată această eroare judiciară în vederea aplicării altor limite de pedepse mai blânde.

Chestiunile cu privire la corpurile delictive și acțiunile civile au fost soluționate în conformitate cu prevederile art. 162 și art. 387 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a relevat că inculpații nu cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, existând restricția prevăzută la articolul 1 alin. (1), adică aceștia nu au manifestat căință activă în cadrul procesului penal și restricția prevăzută la art. 10 alin. (1) lit. d) - nu se aplică amnistia persoanelor vinovate pentru infracțiunile prevăzute de articolul 186 alin. (5) Cod penal.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor, la data de 24 noiembrie 2017, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar apărătorul invocă argumente similare cu cele invocate în apel, indicând că instanțele de fond au admis aceleași erori, fără a fi acumulate un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de stabilit că inculpatul Tcacenco Fiodor a participat la comiterea infracțiunilor din 01.02 și respectiv 10.02.2016, iar probele acumulate au fost apreciate eronat de ambele instanțe.

Subsidiar invocă apărătorul că, dispozitivul deciziei instanței de apel nu corespunde cu decizia motivată în partea stabilirii pedepsei, deoarece conform înregistrării audio lui Tcacenco Fiodor i-a fost stabilită pedeapsă cumulativă de 16 ani închisoare, iar potrivit deciziei motivate i-a fost stabilit acestuia 18 ani închisoare.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 La data de 11 ianuarie 2018, avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor a depus recurs suplimentar, completând temeiurile recursului cu dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, invocând că a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului din data de 20.12.2017, adică modificarea Codului penal prin Legea nr. 163 din 20.07.17, MO364-370/20.10.17 art.616, în vigoare 20.12.17. Astfel, prevederile art. art. 75 și 79 Cod penal nu și-au găsit argumentarea în decizia instanței de apel, în prezenta speță.

6.3 Avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Cojocar Victor, la data de 07 decembrie 2017, care solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar apărătorul invocă argumente identice cu cele invocate în apel, subsidiar indicând că:

- instanța de apel, contrar prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, judecând apel declarat în interesele lui Cojocar Victor, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul - din punct de vedere al coroborării lor, ținând cont de faptul că unul din principalele argumente invocate de apelant este aprecierea eronată a probelor administrate de către prima instanță;

- instanța de apel în motivarea soluției s-a limitat doar la enumerarea abstractă a probelor pe epizodul din 01.02.2016, fără a specifica concret ce probe dovedesc vinovăția inculpatului Cojocar Victor în comiterea infracțiunii, ținând cont de faptul că în apelurile declarate de către inculpat și apărătorul său, a fost invocat anume argumentul că probele cercetate în prima instanță nu-l legau în nici un fel pe Cojocar V., cu fapta comisă la data de 01.02.2016;

- prin omiterea instanței de apel de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, recum și refuzul cercetării nemijlocite a probelor apărării, instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată și neargumentată, prin ce i s-a încălcat flagrant dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO;

- instanța de apel nu a efectuat o cercetare a probelor și circumstanțelor cauzei în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (1), (2), (4) și (5) Cod de procedură penală, nu le-a apreciat separat și în coroborare din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către partea apărării. Astfel, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 și 417 Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre neîntemeiată și nemotivată.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.4 Avocatul Dobrioglo Ruslan în numele inculpatului Dimov Valeri, la data de 07 decembrie 2017, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dimov V. să fie achitat, din motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar apărătorul invocă argumente identice cu cele invocate în apel, evidențiind faptul că hotărârile primei instanțe și cele de apel sunt nefondate, deoarece în acțiunile inculpatului Dimov Valeri lipsesc elementele obligatorii a infracțiunii imputate acestuia și prevăzute de art. 186 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6.5 Avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Mocan Veaceslav, la data de 14 decembrie 2017, care solicită casarea parțială a acestora, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința ultimului pe capetele de învinuire prevăzute de art. 46, 186 alin. (5) și art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal.

În motivarea recursului ordinar apărătorul invocă:

- nici o probă din cele puse la baza sentinței de condamnare inculpatului Mocan Veaceslav în baza art. 27, 46, 186 alin. (5) Cod penal nu dovedește faptul participării acestuia la acțiunile incriminate, iar totalitatea de probe examinate și cercetate în ședința de judecată nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pe episodul din 01.02.2016;

- pe episodul din 01 februarie 2016 conform înregistrărilor video, la comiterea infracțiunii respective au participat trei persoane, care potrivit staturii nu corespund cu cea a inculpatului, iar imaginea video nu probează faptul că inculpații au comis acte de sustragere, aceștia au întreprins acțiuni doar de distrugere a bunurilor. La fel, lipsa actului de inventariere a mijloacelor financiare înregistrate în contabilitatea societății duce la imposibilitatea stabilirii mărimii prejudiciului cauzat prin infracțiune;

- instanță nu a stabilit care era rolul și acțiunile inculpatului Mocan Veaceslav, iar în lipsa identificării acestuia pe episodul din 05 ianuarie 2016 i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, aproape de maximul sancțiunii normei penale imputate pe acest episod;

- pe episodul din 05 ianuarie 2016, actul de primire - predare a fost întocmit în februarie 2016, iar la materialele dosarului cauzei lipsește raportul privind operațiunile efectuate la punctul de schimb pentru ziua respectivă, prin care s-ar

fi putut confirma existența mijloacelor financiare;

- inculpatul Mocan Veaceslav nu a recunoscut faptele incriminate prin rechizitoriu, acesta a recunoscut vina doar în săvârșirea faptei pentru episodul din 10 februarie 2016. Instanțele s-au limitat doar la enumerarea probelor indicate în rechizitoriu, concluziile fiind formale, premature ce nu rezultă din circumstanțele cauzei. Probele administrate în cadrul urmăririi penale nu sunt suficiente, pertinente, concludente și utile pentru a dovedi vinovăția inculpatului;

- la argumentele invocate în apel, instanța s-a rezumat să constate printr-o frază că, urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv nu se constată încălcări ce atrag nulitatea actelor procedurale efectuate, constatând în cele din urmă că prima instanță corect a stabilit inculpatului pedeapsa pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, însă a numit mărimi de pedeapsă prea aspre.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestora, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept, în raport cu motivele invocate de recurenți și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Colegiul penal lărgit atestă că, recurenții în cauza deferită judecării și anume apărătorii inculpaților Tcacenco Fiodor, Cojocar Victor și Mocan Veaceslav, invocă ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii contestate pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, iar apărătorul*

inculpatului Dimov Valeri își întemeiază recursul declarat potrivit pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală invocând că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Prin prisma cazului de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din conținutul recursului declarat de către apărătorul Tcacenco Fiodor, se atestă că autorul evidențiază în speța dată, precum că dispozitivul deciziei nu corespunde cu partea motivată în partea stabilirii pedepsei. Avocatul inculpatului Cojocar Victor indică, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar apărătorul inculpatului Mocan Veaceslav invocă, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, Colegiul reține că conținutul recursurilor declarate de către apărătorii inculpaților Tcacenco Fiodor, Cojocar Victor și Dimov Valeri, în principiu au un conținut similar cu apelurile declarate la caz în numele acestor inculpați și care conțin în bună parte critici referitor la dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor la judecarea acestei cauze penale.

Cu titlu de început, Colegiul lărgit menționează că, temeiurile pentru recurs invocate de către recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit respinge ca nefondate alegațiile recurenților în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurenților, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, din considerentul că nu au fost indicate probele în susținerea învinuirilor înaintate, fiecărui inculpat în parte, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a

concluzionat corect de a menține sentința prin care inculpații au fost condamnați pentru infracțiunile comise, deoarece faptele acestora întrunesc elementele faptelor prejudiciabile prevăzute de legea penală, imputate lor.

Prin urmare, contrar celor invocate de către recurenți, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă, că judecând apelurile declarate, la caz, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpații, partea vătămată Pacalo Valentin și a cercetat suplimentar materialele cauzei în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței în partea stabilirii vinovăției inculpaților, pentru comiterea infracțiunilor de furt în proporții deosebit de mari și proporții mari, precum și tentativa de furt în proporții deosebit de mari, săvârșite de un grup criminal.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelurilor declarate în partea stabilirii pedepselor, în rest sentința fiind menținută.

În acest context, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților, în săvârșirea infracțiunilor menționate mai sus, atât instanța de apel, cât și cea de recurs ordinar nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentință în partea stabilirii vinovăției inculpaților la faptele prejudiciabile imputate lor. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*), din care motiv, Colegiul va respinge ca nefondate alegațiile apărătorului Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Cojocar Victor invocate în acest sens, precum că instanța de apel a preluat în bună parte argumentele expuse în sentință de către prima instanță.

Cu referire la critica apărătorului Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor, precum că dispozitivul deciziei nu corespunde cu motivarea acesteia, în raport cu înregistrările audio ale ședinței de judecată în apel, unde s-a enunțat că i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 16 ani închisoare, instanța de recurs o consideră neîntemeiată. Opozant acestei alegații, Colegiul menționează că, reieșind din partea motivată a deciziei se atestă că, instanța de apel a expus raționamente, în vederea micșorării pedepsei definitive, în cumul pentru inculpații Tcacenco Fiodor, Popodia Ivan și Mocan Veaceslav, fără a indica în partea motivată a deciziei termenul exact al pedepselor definitive stabilite, acesta fiind indicat doar în partea dispozitivă, adică de 18 ani, pentru fiecare. Prin urmare, nu se atestă o careva neconformitate în

cuantumul pedepsei definitive stabilite inculpatului Tcacenco Fiodor, dintre raționamentele expuse în partea motivată a deciziei instanței de apel și dispozitivul pronunțat. Concluziile instanței de apel în această parte au fost expuse de către instanță, în ansamblu pentru toți inculpații, pedeapsă mai blândă fiind stabilită doar inculpaților Dimov Valeri și Cojocar Victor, care au participat la comiterea furtului în două și respectiv un episod, din cele trei imputate prin rechizitoriu, fapt apreciat de Colegiu ca echitabil, pentru a fi stabilite astfel de pedepse.

Așadar, Colegiul lărgit consideră că în cauza dată, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocate de către recurenți.

Pe de altă parte, precum a fost menționat mai sus și raportat la criticile autorilor recursurilor, Colegiul constată că acestea se referă în bună parte la chestiunea de apreciere a probelor. Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursurilor ordinare declarate în cauza deferită judecării, se constată că apărătorii expun inclusiv conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchid că acestea nu constituie un ansamblu de probe ce ar confirma vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpaților și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită recurenții.

Deci, Colegiul penal lărgit consemnează că instanțele ierarhic inferioare, verificând cele imputate inculpaților, au conchis corect că în speța dată au fost acumulate și prezentate instanței probe verosimile, pertinente și concludente, ce

demonstrează vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor de furt și tentativă de furt astfel, precum a fost indicat în actul de învinuire.

În continuare, Colegiul lărgit reține că, avocatul Dobrioglo Ruslan în numele inculpatului Dimov Valeri, invocă incidența în prezenta speță, a temeiului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, temei care este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În argumentarea recursului declarat prin prisma temeiului de recurs nominalizat mai sus, în opinia apărătorului probele administrate în ședințele instanțelor de fond nu demonstrează vinovăția inculpatului Dimov Valeri în cele incriminate lui, urmând ca acesta să fie achitat, deoarece lipsesc elementele infracțiunilor imputate.

Analizând circumstanțele și materialele cauzei, în raport cu argumentele expuse de apărătorul inculpatului prin prisma temeiului invocat pentru recurs, Colegiul consideră că, în prezenta speță criticile ultimului sânt neîntemeiate, deoarece instanțele de fond justificat au ajuns la concluzia că inculpatul Dimov Valeri se face vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 46, 186 alin. (5) și 46, 186 alin. (4) Cod penal, cu constatarea și reținerea stărilor de fapt, și de drept, în care sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunilor menționate.

Criticile apărătorului Dobrioglo Ruslan, precum că în instanțele de fond partea acuzării nu a prezentat probe despre vinovăția inculpatului Dimov Valeri, precum și argumentele invocate de ceilalți recurenți, în acest sens, sunt neîntemeiate, deoarece reșeind din sentința adoptată la caz, Colegiul reține că pe fiecare episod în parte prima instanță a nominalizat cumulul de probe ce dovedește comiterea infracțiunilor săvârșite de fiecare inculpat.

Privitor la inculpatul Dimov Valeri, instanțele de fond au reținut un șir de probe, din care s-a ajuns la concluzia că acesta a participat la săvârșirea infracțiunilor de furt imputate, inclusiv menționate în hotărârile adoptate, relevante fiind îndeosebi procesele verbale nr. 1 și nr. 2 privind consemnarea măsurilor speciale de investigație (f.d. 34-40, v. 3) și rapoartele nr. 1 și nr. 2 despre rezultatul măsurilor speciale de investigații cu fototabele și înregistrări video (f.d. 41-64, v. 3), din care instanțele ierarhic inferioare au avut suficiente motive pentru a concluziona despre participarea lui Dimov Valeri la comiterea infracțiunilor de furt în cadrul unui grup criminal organizat, în cumul cu alte probe administrate la dosar.

În acest context, instanța de recurs apreciază ca nefondate și alegațiile apărătorilor inculpaților Tcacenco Fidor și Mocan Veaceslav, precum că vinovăția acestora la comiterea furtului din data de 05.01.2016 nu a fost confirmată, deoarece versiunea acestora este combătută prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Tcacenco Fidor la locul infracțiunii din data de 11.02.2016 (f.d. 31-33, v. 4) și procesul-verbal de verificare a declarațiilor lui Popodia Ivan la locul infracțiunii din 22.04.2016 (f.d. 84-92, v. 5). La fel, vina inculpatului Tcacenco Fidor la comiterea furtului în proporții deosebit de mari din data de 05.01.2016, a fost stabilită de către instanțele de

fond învederând și procesul-verbal de percheziție din 10.02.2016, unde la domiciliul ultimului au fost depistate mai multe lucruri sustrate de la CSV "Franclin" SRL la data de 05.01.2016, inclusiv ce aparțin administratorului Pacalo Valentin (f.d. 117-118, v. 2).

În această ordine de idei, Colegiul penal apreciază ca nefondate și argumentele invocate de către apărătorul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Mocan Veaceslav, precum că pe episodul din 01.02.2016 din înregistrările video au participat doar trei persoane, care au întreprins doar acțiuni de distrugere a bunurilor și nu a sustragerii de bunuri. La aceste critici, instanța de recurs menționează că, pe acest episod nominalizat de recurent, inculpații au fost învinuiți de tentativă de furt, care nu a fost realizat din motive independente a făptuitorilor, deoarece nu au reușit să demonteze safeul, pe care doar l-au mișcat, precum a confirmat și martorul Chiron Vitalie (f.d. 143, v. 6), respectiv este evident de a fi înregistrate video doar acțiunile acestora de distrugere a bunurilor, inclusiv a ușii casei de schimb valutar, nereușind demontarea safeului. Cu referire la aserțiunile despre numărul persoanelor ce au participat la această tentativă de furt din data de 01.02.2016, în acest sens, Colegiul relevă că, din declarațiile martorului Loghin Radu (f.d. 145, v. 6) rezultă că, acesta în acea noapte când s-a săvârșit acțiunile prejudiciabile menționate, fiind martor ocular, a văzut că o parte din infractori erau în localul unde s-a produs tentativa de furt, iar o parte erau afară la colțul magazinului dat. Respectiv din cele relatate de martor, reiese că camerele de supraveghere nici nu aveau cum să fixeze înregistrări cu toți făptașii crimei, deoarece o parte din ei supravegheau din afară acțiunile celor ce au pătruns în magazin și la necesitate să-i anunțe despre posibilele apariții a colaboratorilor de poliție sau pază. De asemenea, martorul menționat a auzit cum aceștia, vorbeau în altă limbă decât rusa sau româna, posibil să fi fost bulgară sau găgăuză, ceea ce indică suplimentar la inculpați ca făptași, care sunt originari din UTA Găgăuzia.

Nu pot fi reținute de către instanța de recurs ca relevante și nici criticile din recursul apărătorului Pruteanu Natalia, referitor la lipsa raportului privind operațiunile efectuate la schimbul valutar, pe episodul din 05.01.2016, ce ar confirma existența mijloacelor financiare, deoarece în cadrul ședinței de judecată în ordine de apel reprezentantul părții vătămate CSV "Franclin" SRL, Pacalo Valentin a menționat că, raportul financiar la care face referire apărătorul, se realizează în mod automat și toate datele se reflectă la serviciul fiscal, respectiv acest raport există și toate sumele coincid (f.d. 170, v. 9).

În viziunea instanței de recurs, instanțele de fond justificat au ajuns la concluzia că, inclusiv și inculpatul Cojocar Victor este coparticipant la tentativa de furt în proporții deosebit de mari, pe episodul din 01.02.2016, prin urmare corect a fost recunoscut vinovat pe acest episod, reieșind din probele administrate la caz, cum ar fi și procesele verbale privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor (f.d., 137, 141, 149, 154-160, v. 3) în cumul cu alte lucrări ale dosarului, ceea ce confirmă că acest inculpat avea legături cu Tcacenco Fiodor și Popodia Ivan în vederea realizării infracțiunilor de furt.

Deși, în prezenta cauză supusă judecării, au fost administrate un șir de probe indirecte în coraport cu cele directe, însă potrivit considerentelor teoretice și

jurisprudenței în cazul dacă există două sau mai multe probe indirecte, acestea ar putea fundamenta o hotărâre de condamnare, dacă din înlănțuirea lor logică rezultă o concluzie univocă referitoare la vinovăția inculpaților, fapt incident și în prezenta speță.

De altfel, Colegiul lărgit reiterează că, indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată la caz printre altele și de recurenți, aceasta ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

Prin urmare, având în vedere și jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Generalizând cele enunțate, Colegiul penal lărgit, apreciază ca justificate concluziile instanțelor de fond, privind constatarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate lor, nefiind stabilite careva erori de drept, ce ar necesita intervenirea în hotărârea atacată, la acest capitol.

În altă ordine de idei, de către instanța de recurs, se apreciază ca netemeinice argumentele invocate de către apărătorul inculpatului Tcacenco Fiodor, precum că acestuia i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră, ținând cont de faptul că a recunoscut vina parțial, are formată o familie, educă un copil minor, se caracterizează pozitiv. La aceste aserțiuni, Colegiul penal menționează că, au fost obiect de discuție în cadrul instanței de apel, unde inculpatului Tcacenco Fiodor, în cele din urmă i-a fost stabilit un termen mai mic al pedepsei definitive, decât cel stabilit inițial de către prima instanță, fiindu-i micșorat termenul de pedeapsă de la 21 ani la 18 ani închisoare. În opinia instanței de recurs, pedeapsa stabilită inculpatului Tcacenco Fiodor este una echitabilă, iar împrejurările indicate în recurs de către apărător ce în viziunea lui i-ar atenua pedeapsa, sunt insuficiente în raport cu alte circumstanțe ce au stat la baza individualizării pedepsei ultimului, cum ar fi săvârșirea infracțiunii de către un grup criminal organizat, folosirea mijloacelor tehnice special pregătite pentru comiterea infracțiunilor, prejudiciul material cauzat în proporții deosebit de mari, care nu a fost recuperat în întregime, faptul că inculpatul anterior a fost condamnat (f.d. 6, v. 4), însă nu și-a făcut concluziile respective, continuându-și activitatea criminală. Tot aici, Colegiul notează că, mențiunea recurentului, precum că inculpatul Tcacenco Fiodor și-a recunoscut vina parțial, este apreciată critic, deoarece ultimul de fapt nu și-a recunoscut vina și însuși apărătorul său în recursul declarat critică vinovăția lui pe toate capetele de acuzare, fapt ce vine în contradicție cu alegația invocată despre recunoaștere parțială a culpei în cele incriminate acestuia.

Cât privește argumentele expuse de avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor, în recursul declarat suplimentar, care a fost completat cu încă un temei de casare prevăzut de pct. 13) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce este incident speței în opinia apărătorului, Colegiul lărgit nu se va expune

asupra acestuia, deoarece recursul suplimentar nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale.

În susținerea statuării menționate mai sus, instanța de recurs menționează că, reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În cauza dată, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2017, care este contestată cu recursuri ordinare de către apărătorii inculpaților, a fost pronunțată motivat la data de 14 noiembrie 2017 (f.d. 184, v. 9). Astfel, în prezenta speță termenul pentru recurs de 30 zile se calculează începând cu 15 noiembrie 2017 și expiră la data de 14 decembrie 2017 (ultima zi pentru declararea recursului), însă apărătorul Pascal Veronica a declarat recurs suplimentar, potrivit amprentei ștampilei Secției scrisori și audiență a Curții Supreme de Justiție, la data de 11 ianuarie 2018 (f.d. 18, v. 10), adică după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

Totodată, Colegiul remarcă că, legea procesual-penală nu prevede careva dispoziții referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare în procedura recursului ordinar, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

Prin urmare rezultă că, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, doar dacă ele se încadrează în termenul de 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Învederând cele menționate, Colegiul penal conchide că recursul suplimentar declarat de către apărătorul inculpatului Tcacenco Fiodor, este declarat peste termenul legal prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, din care motiv argumentele acestuia nu vor constitui obiect de analiză în prezenta hotărâre, din motiv că instanța nu a fost sesizată potrivit dispoziției legii procedurale.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează, că în cauza dată criticile recurenților sub aspectul temeiurilor de casare, invocate în recursurile ordinare declarate, sunt nefondate, fiind axate pe mențiuni de ordin general, ce poartă caracter de dezacord și în esență nu conțin o motivare suficientă pentru a convinge instanța de recurs de a interveni în hotărârile atacate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit concluzionează că recursurile declarate în cauza deferită judecării sânt neîntemeiate și urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Pascal Veronica în numele inculpatului Tcacenco Fiodor, de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Cojocar Victor, de către avocatul Dobrioglo Ruslan în numele inculpatului Dimov Valeri, de către avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului Mocan Veaceslav, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chișinău din 13 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui **Tcacenco Fiodor Xxxxx, Mocan Veaceslav Xxxxx, Dimov Valeri Xxxxx și Cojocar Victor Xxxxx.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 02 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Guzun Ion